

Over Schotse rokjes, Haggis, Neeps & Tatties

Na een nachtje claustrofobisch slapen op de DFDS komen we aan in Newcastle en duiken meteen de oudheid in richting Hadrian's Wall. Hadden ze in die tijd ook al zoveel "roundabouts"? Er is van de Romeinse tijd veel overgebleven op diverse plaatsen over de gehele breedte van Schotland. Links en rechts treffen we musea maar 1 is wel genoeg: Chester's Fort, met aan de overkant van de rivier een deel van de muur.

In Gretna Green gaan we de grens over maar besluiten er toch maar niet te trouwen! De eerste kleine flesjes whisky worden gekocht. Ook de jerrycan voor noodgevallen wordt gevuld. Aangekomen bij ons hotel in New Lanark blijkt er een Schotse trouwerij te zijn en dus overal chique, kleurige kleding. De hoed van de dames is uiteraard in dezelfde kleur als de schoenen. En de mannen? Chique kilt uit de kast getrokken, wollen sokken aan... We doen een wandelingetje naar een waterval en zijn gebroken als we daar aankomen. Klimmen, klauteren, mitzies van je afslaan en ondertussen foto's maken. Pfffft.

De tweede dag zijn we in de buurt van het monument van William Wallace in Stirling en we besluiten er een tikkie voor om te rijden. 246 stappen omhoog en ook weer terug. Maar wel een boeiend en schitterend uitzicht. William hoort bij de geschiedenis van Schotland en dus kun je er niet omheen.

Natuurlijk hangen we de toerist uit en doen we de avondboot op Loch Lomond. In Luss staat een prachtig klein kerkje. Over een dag of 14 zullen daar twee collega's van ons trouwen. En Schotland zou Schotland niet zijn als we niet weer in een trouwerij terecht komen in Drymen, waar in een gezellig maar oud hotelletje, een bagpiper zich inblaast op de gang van het hotel! Je moet het maar een keer meemaken, zoiets! Nieuwste vorm van een wekker?

Totaal onverwacht zien we ergens aan de linkerkant van de weg een bordje Birds of Prey. We zijn in de buurt van Aberfoyle en Drymen voor een tuincentrum... Niet echt interessant maar wel die roofvogels! Eerst dwars door dat tuincentrum heen en dan in een privé gedeelte een aardige collectie arenden, valken, haviken en uilen. Het is bijna een privé show die we daar te zien krijgen! Gaaf hoor, om daar zo maar even tegen aan te blunderen.

Argyte

We hebben een boerderij ontdekt waar je via een birdhide rode wouwen kunt aanschouwen. Op het landgoed staat een flinke hut waar we de eersten zijn die de luiken open zetten. Het wachten gaat beginnen. Langzaam maar zeker komen er meer kijkers en dan horen we het geroep en geschreeuw vanuit de bomen. Binnen de kortste keren hebben we zeker 10 rode wouwen voor de lens en vermaken we ons prima! Wat een schitterend schouwspel! De boerderij is de 3^e in Groot Brittannië die het lukt om een broedprogramma op te zetten en zo de Wouwen te beschermen. Okay, er wordt gevoerd maar het is met toestemming. De

resultaten zijn dusdanig naar de zin van de Britse natuurbescherming dat dit onderdeel van het broedprogramma is.

Castle Lachlan

Schotland bezwijkt bijna van de kastelen en dus gaan we er vandaag ook eentje bezoeken. Ondanks het feit dat het vandaag Liquid Sunshine day is. Showers noemen ze die regenbuien ook wel, sarcastisch wel te verstaan. Of 'an occasional spatter'. Het is dus pisweer maar we gaan lekker lopen naar Castle Lachlan, dwars door het moeras en over kleine riviertjes. Het kasteel is een ruïne en bijna overgroeid door de planten. Op de terugweg komen we er achter dat laagwater hoogwater wordt en dus moeten we een stukje terug om vervolgens dan toch maar door die rivier te waden. Beter dat dan in het zompige land tot aan je knietjes te verdwijnen. Net op tijd zijn we binnen in het plaatselijke familierestaurantje: de hemel breekt los en van het kasteel is niet veel meer te zien. Die broekspijpen spoelen we later wel weer uit...

Glen Coe

In de Glen Coe gaan we op zoek naar de ingang naar de Glen Etive Vallei. Er vlak voor rijden we door de Rannoch Moor: zon, wind en dus schitterend. We hebben het geluk om veel te kunnen zien van de vallei en de bergen en stellen we ons de veldslagen voor die zich hier ooit afspeelden. De Glen Etive is een single way, dus aan de kant bij tegenliggers. Het doet er niet toe, ook hier is het een schitterende vallei, ruig en hoge bergen.

Hoe heerlijk kan het leven zijn als je later in de tuin van het hotel aan een Guinness zit, in het zonnetje. Je wordt er alleen gestoord door een overvliegende straaljager, die prompt omgedoopt wordt in een Grey Kite Mach 3.

Fort William

Door gezooi op het reisbureau hebben we een probleem met Fort William. Daar wilden we graag een treinreis doen maar omdat het niet meer om te boeken was "geen trein". Wel de trein zien vertrekken... Het is er gezellig, dat wel. Veel hotelletjes, inn's en noem maar op. Dus ook caravans en sleurhutten op de weg. Dit is een heus toeristenstadje. Er is dan ook veel te doen in de omgeving.

De trap voor de boten is ook een bijzonderheid. Een flink gebied met sluizen, om de beurt een tree hoger ga je. Er liggen echte vissersboten in, dus niet alleen maar zeiljachten en kanovaarders. Vol bewondering observeren we het systeem.

Bij het monument van Glenfinnan zijn we maar niet naar boven gelopen: te glad en smal. Ook de boottocht die we in het vizier hadden moet je van te voren reserveren. Bij de gondel van Ben Nevis hebben we weer Liquid Sunshine en dus maar even wachten in de auto. Vreemd genoeg heb je dan later bovenop de hoogste berg van Schotland gewoon zon. En daar in Fort William brengen we dan ook maar een bezoek aan de kleinste distilleerderij van Schotland: de Ben Nevis. De gids is niet te verstaan, heeft het verhaal al veel te vaak verteld kennelijk. Het

Zit niet helemaal mee vandaag maar we komen er achter dat er Highland Games zijn die avond. Uiteraard gaan we daar naar toe. De atleten zijn allemaal plaatselijke dan wel landelijke beroemdheden. Aankondigingen vinden plaats door een echte Schot met uiteraard een glas levenswater in zijn hand: "and the atmosphere is ecstatic!" (Maanden later zijn de heren zelfs op t.v. bij Johnnie de Mol!) en zitten wij natuurlijk net zo ecstatic aan de buis gekleefd!).

Er werd gesmeten met ijzeren ballen, zware boomstammen en wat al niet meer, allemaal in sportkleding. De heren dragen maat kleerkast en zijn uiteraard in kilt. Maar wel met een sportbroek er onder! We zijn gevlucht voor de mitzies, die vonden onze huid iets te interessant en daarnaast werd het al een tikkie donker. Schotse rokkies... ook als er gesport wordt!

Mull

We zijn op weg naar Mull, één van de mooiste eilanden. Onderweg zien we de ruïne van Castle Stalker maar hij is gelukkig niet in de achtervolging. Tijdens de overtocht met de pont worden we vergezeld door 2 dolfijnen. Duart Castle, van de McClean familie, wordt plat gefotografeerd. Op weg er naar toe rijden we weer dwars door het boerenland en ja hoor, de eerste Highlanders staan in de wei en in het vennetje, vol in de zon te genieten en dus klaar voor de fotoreportage! Superkoe. Wat een hoorns en wat een haar. Die kleintjes zo lief... De ontvangst voor een bezoek (lees toegang) is uiteraard door een familielid, in clubkleurenkilt. De film Entrapment met Sir Sean Connery is er opgenomen. Jammer dat Sean er niet was!

Naar Carsaig gaat het, via een stijle en smalle weg. Je krijgt hartklappen bij tegenliggers. Smalle weggetjes zijn we wel gewend maar dit slaat alles. Onderweg zie je aan de kant van de weg een telefooncel staan. Hoe krijg je het voor elkaar! Helaas, deze accepteert geen munten!? Aan het einde van de weg kun je even bijkomen.

Bunnesan, daar waar we uiteindelijk naar toe moeten vandaag, heeft jaarlijkse festiviteiten met paardenhuppekee. We lopen weer eens tegen wat aan. Paardentrailers overal, zo ook de landrovers. Aangekomen bij ons hoteleke hangt grote brief op deur. Cathy & Maggie zijn op de paardenhuppekee. "Bel of kom langs". Dus cola uit de box en naar het strand. Voor het eerst in dagen lopen we in het zonnetje op het strand, in t-shirt. Op het strand fotograferen we het wier, in vele soorten en maten aanwezig, soms is het net kunst. Het hoteleke is een omgebouwde boerderij en dus hebben we uitzicht op de schapenwei. Dat wordt wat hoor! Het avondeten vinden we deze keer bij de Ninth Wave. Heeft er 7 jaar over gedaan om afgelopen april open te gaan. Heerlijke makreel en kreeft, vers gevangen door eigenaar/kreeftenvisser. Het is er Indiaas ingericht, blauwe tinten met hout. Luxe eten maar ook zeer sfeervol in the middle of nowhere.

Redelijk geslapen, goed gegeten, het is weer eens regenachtig en dus grijs maar desondanks een leuke rit langs de kust en door de bossen naar Uiva Ferry. Bij aankomst is er niemand te

zien. Dan maar eens even bellen en ja, er wordt gevaren. De Tearoom is aan de overkant maar de ferry er naar toe is gesloten. Daar gaat onze lunch en koffie. Een vage blik op de hemel, waar de hemel langzaam donker wordt. Op zee treffen we zwaar weer dus grote golven dus zo ziek als een hond. Nico heeft het zowaar voor elkaar gekregen om mooie foto's te maken van de grotten terwijl we op de boot wiebelen. Op het eilandje Staffa ga ik op wiebelbenen naar boven via een trap. Schitterend uitzicht op aansluiting naar Giant's Causeway Ierland. Toen naar Lunga, weer kotsen onderweg, en op het eiland via de rotsen naar boven geklommen. Het is eindelijk mooi weer, we kunnen wat vogels bekijken: drieteen meeuwen, aalscholvers, 1, ja 1 puffin en te ver voor camera. Jammer. Dan maar relaxen in het zonnetje. Terug langs zeehonden en zeeleeuwen, weer basking sharks. Dat laatste is toch wel fraai: de vin is altijd boven water. Vaag zie ik een open bek en een stompe neus. In Craignure hebben we gegeten: zeer toepasselijk een Big MacGregor Burger en uiteraard fish & chips.

De afslag Uisken is vergeven van de rennende schapen die zich uit de pootjes proberen te maken, ze veroorzaken een knappe roadblock en besluiten dan toch maar in het gras uit te hijgen. Volgende troep schapen hetzelfde. Het benne en blijve kuddedieren. De live tv van alle schapen in het veld op de boerderij doet het ook weer: ze zijn al in slaapstand. 's Nachts mekkeren is 'kop dicht want ik maak Lambsrack van je'. Prompt is het dan stil.

Lekker hoor, dat Schotse eilandleven. Mull is schitterend, veelal dezelfde vegetatie, schapen en koeien maar zo godvergeten verlaten. Een Spar is op 1 hand te tellen, tankstations ook, geen bank gezien.

Op single lane nog een leuke stop. De tegenligger was een eilandbus, hij netjes naar de passing place om ons te laten passeren. Wij echter ook. De chauffeur trok een vragend gezicht. Wij hadden de ambulance echter al aan zien komen, hij niet. Pas toen we allebei op de weg wezen en hij in z'n zijspiegel, toen was het thumbs up!

Oneliner van Nico over Schotland: je kunt je hier lamlopen aan wandelen.

Op naar Sky

Met gemak halen we de pont en gaan verder richting Fort William. We moesten immers weer omhoog. Even buiten FW begin het gedonder. Road closed naar Spear Bridge maar toch doorgereden. De omleiding is via Inverness. De groeten. Dan maar terug naar FW en dan door naar Mallaig. Langs het spoor van het gemiste treinitje. Zou er nog plek zijn op de pont? Nee dus. Witheet was ik. Die verrekte A82 ook. Mag ik ook nog eens op zoek naar een bed. Eerst maar eens tickets voor de pont morgenochtend: "First boat out". Toen een hotel, het had nog 3 kamers maar we hebben plek. Veel mensen zijn gestrand en staan op de wachtlijst van de pont. Velen zullen slapen in hun auto, dat gebeurt hier veel. Mallaig kent niet zo veel restaurants en wat er is, is niet om aan te zien. Dus eten we in de pub van het hotel. In de haven dobbert een forse zeehond bij een boot met verse vangst. De zeehond is op bekend terrein kennelijk. Ondertussen maar eens het hotel in Portree gebeld en

uitgelegd. Ze zullen de kamer voor morgenavond vasthouden. Het moet zo zijn. Rosedale was al op aanvraag maar wel gelukt en nou maar 1 nacht! Het is een reis met hiks maar wel leuk dat improviseren, hoe hard mijn bloed ook kookt. Ondertussen wordt de auto gewassen, het stort. Je zult in de auto moeten slapen. Ma aan de lijn gehad: ze krijgt het hele verhaal over zich heen gestort en moet er om lachen. Ze kent het humeur van d'r dochter op zulke momenten!

Ondanks tijdstip 07.00 uur toch ontbijt in hotel. De boot is niet vol en duurt maar 30 minuten. We gaan al gauw richting Kylerhea: dwars door de wolken, een onherbergzaam rotsachtig gebied, heuvel op, heuvel af en aan het eind een boswandeling naar de wachthut. We zijn er met z'n tweetjes en tellen 15 zeehonden, geen otters.

Doorgereden naar The Storr en Kilt Rock. Was mooi weer en dus uitzicht op de rest van Schotland. 15% omhoog. Quirnaig is een groen rotsgebied, het is er fraai met mist en zon. Beetje spooky af en toe. Precies op tijd vloog de buizerd voorbij aan The Storr. Op de pas was een schaapscheerder bezig: hele vellen eraf, de schapen kaal en niet echt als moeders mooiste.

Ontvangst in hotel in Portree met Blend Whisky. Geoff was degene die ik gister aan de lijn had. Had uitgevonden dat er een dodelijk ongeluk was met een motorrijder. Onze kamer is beneden aan de straathaven, 2 x 1 bed u vorm, leuk verdeeld. Uitzicht op de haven. Portree is een leuk en knus havenplaatsje. De meeuwen eten er overigens uit de blauwe dozen...

Ullapool

Stortregen. Een korte stop bij het Eilean Donan Castle. Eén van de mooiste van heel Schotland schatten we in maar door de regen druipen we letterlijk gauw af. Door de heuvels, de bossen en langs meren gaat het. Je bent gek als je hier gaat wonen: geen faciliteiten, de dichtstbijzijnde winkel is tig km verderop. Mooi gebied maar nee. Ineens 4 overstekende herten en ja hoor op de foto. Ze hadden de tijd om over te steken. Ullapool bereiken we rond 2 uur, eerst maar eens lunchen in deze havenplaats. De bootjes zijn niet om aan te zien. Moet je daar de zee mee op en vissen? Twee bussen met toeristen zijn losgelaten, ze eten bij de fish en chips op de hoek naast de pub, overal zie je blauwe dozen. Wij gaan ook nog een keer voor zo'n blauwe doos. Niets te beleven in dit havendorp.

Voor de zoveelste keer regen. Het gekke is dat je er aan went en dat die wolken met buien ook z'n positieve kanten kennen voor de fotografie. De lange route door de bergen en langs de kust genomen. Schotland wordt nog ruiger dan het al was. Wederom bedenken we het: je bent contactgestoord als je hier gaat wonen. Veel huizen zijn gewoon verlaten. Praktisch niemand heeft iets voor de ramen staan. Maar de natuur is schitterend: hei is er in alle kleuren, afgewisseld met varens, overal strandjes en diverse soorten en kleuren zeewier. Het giert van de wind maar de schapen en koeien hebben er geen last van.

Tongue en John O'Groats

De zon schijnt en doet dat de hele dag. Leuke foto's gemaakt, mooie ook. Op weg hiernaar toe voor de 3^e keer sneeuwhoogte stokken gezien. Het was een lange weg naar John, veel gekronkel en vele klims en dalingen. Verlaten stranden, geen stops of musea langs de weg. Letterlijk een Road to nowhere. Wel een mooie grot als Smoo Cave, weer flink dalen en klimmen. Tongue is ook niet veel maar net genoeg voor een stopover van 2 nachten.

In John O'Groats dachten we "What the ... is this". Toerisme in het hoge noorden? Nou ja, ze hebben toilet en koffie. Veeel winkeltjes. In de zon een cappuccino. Toen in een volgende winkel een heerlijke fleecetrui Schotland met lange mouwen Nico. Vooral die lange mouwen doen het hem. In kaarsenmakerij vinden we een ijzeren deurschaap, wonder boven wonder. Mission Impossible Completed. Ben benieuwd naar ma's gezicht als 't gezochte boven water komt als laatste. Toen een stenen highlander in de pottenbakkerij. Dik ingepakt en op veilige plek in auto in de hoop dat ie heel naar huis komt. Gauw weg hier want dit kost alleen maar. Buiten zien we een martertje rennen, klein dingetje hoor!

Naar Duncansby, in T-shirt over de kliffen en door het veld naar de rotsformaties. Gaaf, heel mooi, zon en het juiste licht. Het was wel hijgen en puffen. Toen weer naar Tongue, leuke rit, ook gereden. Het wordt kouder en dus truien/vest aan. Lekker gegeten in het hotel: fish en chips van Zalm, lamsvlees kaasplateau met port. Morgen weer heavy rains verwacht. Gelukkig gaan we zakken. Het was leuk op het noordoostelijke dorp en bij de punten Dunnet en Duncansby. De Orkney eilanden waren zowaar zichtbaar en mooi omlijst door wolkenpartijen.

Glenmorangie

Vroeg op pad, nog droog door de Highlands, het door ons onbewoonbaar verklaard gebied. Genoeg ruimte voor iemand met alle stoornissen. Gaan vanzelf dood. Sneeuwstokken dus 's winters lekker koud en geen voorzieningen. Dit is ook Europa.

Bij Falls of Shin is een mooie waterval, je kunt er de zalmen zien springen als je geluk hebt. Dan maar de Harrods winkel in. Het werd uiteindelijk capu met koek. Dan spot Nico een sledehondenteam bij de brug: team van minstens 6 huskies. Leuk! Toen naar Dunrobin Castle, net op tijd voor de roofvogelshow met Europese uil en Harris en een valk. In de gietende regen een leuke show. Niet in kasteel geweest, 5 bussen met toeristen voor de deur. Bekijk het maar.

Door naar Glenmorangie distilleerderij. Hoog op Nico's wishlist. Je rook het buiten al. Tour van half 2, er is een interessant museum, de distilleerderij is uiteraard in werking. Zoals gebruikelijk is er weinig personeel. Ze hebben werkelijk de mooiste en langste stills (kookpotten) van heel Schotland in een hal, daar waar het gestookt wordt. Je mond valt er open. Je mocht alleen aan het eind foto's maken vanwege het hoge percentage alcohol in de hal, zonder fliets. Daarna naar de proeverij. Original hebben we thuis ook. In de winkel scoren we Lasanta, 2 x coaster en glas en schenker.

Door de gietende regen met bijna een zwaar ongeluk voor ons, ging echt maar net goed. Beauty is een overgangsdorp naar de bewoonde wereld. Eindelijk fish en chips uit blauwe zak gegeten op het pleintje voor het hotel. De Coop wordt bezocht voor de aanvullingen van de drank in de koelbox.

Fort George

Nessie gezocht, alleen gevonden in souvenirshop. Uitlegcentrum wel boeiend, laat echt geen twijfels over: alles is onmogelijk of het is vertrokken. Dwars door Inverness, geen zin om te winkelen. Het Fort uit 1769 is zeer goed bewaard gebleven. Felle zon en veel wind, geen dolfijnen, wel ladingen medailles van regimentsleden. Er is een groot munitiemagazijn. In het fort kon 2000 man huizen. Leuk om gezien te hebben. Er ligt nog ergens een zonnebril...

Toen weer naar huis, tanken en een ijsje. Verder rustdag, zijn al 2 weken vol aan de slag. Voetbal op t.v., 1^e weekend nieuwe seizoen. Pittige heilbot gegeten, met cocossaus en aardappeltjes en "turnip".

Cairngorm National Park

Er is regen maar wegtrekkend. Leuk stadje dat Aviemore, midden in een wintersportgebied. Er is hier veel te doen en ter plekke besluiten we om dit gebied in de gaten te houden via de aanbiedingen. Het zal vast niet de laatste keer zijn dat we hier geweest zijn. Je kunt er ook tochten met huskies maken. Zal niet zo duur zijn als in Finland!

We hebben het Reindeercentre gevonden in Glenmore. Er zijn er 4 beneden. Leuk centrumpje, tickets voor de hilltrip gekocht. Met eigen auto achter gids aan en dan nog 20 minuten lopen. Pffff, volhouden maar en water mee. Dan staan er ongeveer 100 rendieren boven op de heuvel te wachten op voer. In een vaag regenbuitje met het nodige aan wind samen met de rendieren OP de vlonders in plaats van zij er naast. Midden in het veld wordt er eindelijk gevoerd en ze zijn niet meer te houden. Echt heel leuk! Ze smakken in je hand, duwen anderen weg, je hebt er voordringers en stalkers! Ondertussen fotografeert of de één of de ander zich helemaal wild.

Toen naar het Visarendcentrum, wat moet je daar nou weer van verwachten. In the middle of nowhere een hele grote hut na een lekker wandelpad, midden in het bos. Het heet ook nog eens Boat of Garten. Kennelijk wisten ze niet waar ze voor moesten kiezen. Maar goed, in de verte in de boom 2 stuks. De 400 mm was niets vergeleken bij de rest van de lenzen. Echte vogelaars dus zeer sterke verrekijkers. Overal hangen videocamera's en is er cctv. Op televisies gluren naar we naar de vogels en een eekhoorn. Die was achter de hut dus hup daar ook heen. Bijna onder hem gestaan. Echt heel leuk.

Het Wildlife Park ligt er ook in de buurt. Niet veel te beleven behalve pa en ma tijger met 3 kleintjes. Die kleintjes waren net buiten. Wat een klauwen. Heerlijk broodje en toen naar hotel. Tom Tom wijst de weg en dus gaan we weer door het boerenland, langs weilanden, door het bos, langs heggetjes, schapen en koetjes. Mooie omgeving maar wat moet je toch

met een hotel in deze uithoek? Het is gebouwd in 1881, alles kraakt, er ligt Perzisch tapijt, het filmkostuum van Rob Roy hangt in de hal, er zijn opgezette dieren en zeer vriendelijk personeel. Je avondeten kies je in de bar, daar krijg je ook je drankje. Als het eten klaar is worden we gehaald. Bijzonder hoor. Omdat we morgen naar de Tattoo gaan moeten we wat afspreken met de dames i.v.m. de sleutel. Onze sleutel geven we morgen af zodat ze weten dat we weg zijn, ze wachten op ons. Dat wordt een nightshift voor ze.

Whisky en Tattoo

Naar Pitlochry Power Station Dam voor Zalmentrap. Mooi gebeuren, ze gaan onderlangs, zichtbaar via vuile ramen maar geen zalmen gezien. Werd bijna gebombardeerd tot stronthoop door duif.

Distilleerderij Dewar's heeft een leuke, interessante film, daarna expo over de Dewar's met interactieve knoppen op schermen, werkkamer etc. Toch maar proeven, het werd de Blend en die van 12 jaar. Heeeeerlijk! We hebben echter nog een dag te gaan dus koffie met appelgebak en toen de tour. Met z'n zessen dus alle tijd, de tour werd ook rustig gegeven en deze gids was goed verstaanbaar. We kunnen na bezoek aan deze giftshop thuis bijna een eigen "nosing en tasting" houden.

Toen naar Edinburgh. Veel wegopbrekingen in het centrum, met van die bekende rode en witte blokken. We vinden een 24 uurs-garage vlak bij het station aan Highstreet/Royal Mile en staan zelfs in het zicht van een beveiligingscamera. Het is druk in de stad, koffie bij Bobby Greyfriar's bar. Ergens vinden we een gezellig restaurantje om te eten en zijn net op tijd. Lamsrack en haggis gingen er in als koek, de wachtrij voor een plekkie nam toe. Langzaam richting de rij voor de Tattoo, redelijk snel naar binnen. Plek lekker krap maar wel warm en alles goed zichtbaar. De Airforce band is er als opwarmer en zoals blijkt is de halve wereld aanwezig. We treffen goed weer, de show van 1,5 uur is tof: enorm veel uniformen, militaire precisie, foto's en kleuren op kasteel, veel gedachten gaan naar Afghanistan tijdens de medvac oefening, uiteraard worden de kogels worden weer opgezocht. En wat dacht je van de squadronleader. Pure kracht op dat gezicht. De Zwitsers zijn "outstanding" en de Grand finale is vuurwerk. Veel foto's zomaar uit de hand, we zijn er een beetje beduusd van. Toen weer naar huis, alles door dezelfde straat. Dat was met recht schuifelen. De garage is gauw gevonden maar daarna was het moeilijk om stad uit te komen door al die opbrekingen. Rond half 2 zijn we weer thuis, lekker gas gegeven en konijnen en overstekend hert gezien. Heeeeel erg donker. De nightshift zat in het kroegje te kletsen toen we binnenkwamen. Zag er gezellig uit! Wij wisten echter niet hoe snel we ons bed in moesten komen dus goed maar kort geslapen.

Edinburgh

Bij ontbijt vroegen de meiden hoe het was geweest. Echt leuk die belangstelling. Ze waren wel jaloers. En uiteraard hadden we regen, regen en nog eens regen. Snelweg en bergwegen gevolgd. Hadden eigenlijk rechtstreeks gemoeten, nu waren we de hele dag planning en de

winst via de Edinburghpas kwijt. Compleet gemist wat de dagplanning was. Kwamen we achter na aankoop van 2 bioscoopkaartjes voor woensdag 20.15 uur, 19/8 voor Harry Potter.

Morgen dus vogels, trouwerij en Harry. Dacht dat die donderdag was. Keuzes nu gemaakt en uitgezocht wat wanneer. Jammer van die passen en het geld maar het is niet anders. Ons hotel is modern, er is een winkelcentrum, Starbucks en bioscoop hier om de hoek. Onze Ma's zijn jarig en dus gebeld met Rigo 16 vanuit de auto, samen gezongen. Was leuk en werd goed ontvangen zo te horen. Problemen met wasmachine eindelijk opgelost. Wat een gezeik, stoom uit d'r oren, hoe herkenbaar. Ma Zwennes bellen we vanuit het hotel, ook die is blij ons weer te horen.

Dalhousie Castle, Loch Lomond en Potter

Veel te vroeg op Dalhousie Castle dus nog even kijken of we bij Rosslyn Chapel konden komen maar weg van deze kant afgezet. We zijn met nog twee andere dames de enigen die met de vogels in de weer gaan. Een roofvogelworkshop dus. Eerst een buizerd voeren, toen een grote Europese uil en daarna een havik. De eendagskippen vliegen om je oren. Daar gingen we een stuk mee wandelen dus achter ons aan vliegen en dan landen op je handschoen. De buizerd was al geen lichtgewicht, de uil is regelrecht zwaar bij het landen. Hij pikt lekker in de handschoen, op zoek naar nog een lekker stuk eendagskip. De havik heeft een scherpe focus op de kippenresten en land zachtjes. Prachtige ervaring zoiets, en uiteraard vele foto's rijker.

Toen via Glasgow naar de trouwerij in Cameron House, Fiona en Peronik. Schitterende locatie aan Loch Lomond. Fiona alias Buuv heeft een mooie roomkleurige jurk aan met bloemen in kant en glitter, Peronik is in 3-delig jacquet met een Schotse stropdas. Er staat een doedelzakker bij de ingang, Fiona vindt het prachtig dat we er zijn. We klietsen wat met ma Schuijers en toen weer terug zo de file in. Het is goed dat ze snel foto's zijn gaan maken want de hemel barst open. We zijn op tijd voor Harry Potter in de bios om de hoek.

Museum of Flight en terug

In de rij voor je ontbijt, filevorming door tourbussen. Warm, heel erg warm in de zaal. Plek in de bar gevonden, houdt niet over. Pfffft. Toen naar het Museum of Flight. De Concorde G-BOAA staat er. Hij is ontmanteld binnengekomen en weer opgebouwd in de hangar waar in de oorlog Lancasters opgeknapt werden. Je mocht de Concorde in, er was een aparte tour met telefoons. Het is heel klein allemaal, echt niet voor lange mensen. Veel foto's gemaakt, leuk om te zien. WC, cockpit, de stoelen, catering. It is as close as we can get! T-shirt voor pa gekocht. Kan hij zo met trots dragen! De Collectors-items thuis lekker bewaren.

De basis is in de oorlog opgebouwd, incl. schuilkelders. Staan nog wat andere vliegtuigen als een Comet, BAC-1-11, Vulcan, Cygnet. Basis ook wel interessant, al die oude barakken. Je ziet de militairen in de oorlog rondrennen als er weer een pruttelende Lancaster binnenkomt, bij wijze van. Toen weer naar hotel en met de bus de stad in. Dat hebben we 1,5 uur volgehouden. Propvol, wegopbrekingen, auto's en bussen drammen elkaar van de weg.

Winkels vol met allerlei toeristen, op zoek naar paraplu's en poncho's tegen de altijd aanwezige regen. Cadeaus en pins gekocht, foto's gemaakt en toen maar terug. Als we verkouden worden dan weten we waarvan want zon, dan wind, dan regen en dan minstens 3 graden naar beneden en dan weer zon is er om vragen.

In Edinburgh wagen we ons nog maar eens in de stad. Met de bus. Vooral het bezoek aan de Whisky Experience was zeer boeiend en leerzaam. Een geweldige collectie volle whiskyflessen staat uitgestald. In die ruimte mag je jezelf uitgekozen whisky proeven. Wat een prachtige ambiance! En natuurlijk hebben we de Royal Mile en High Street ook nog even gedaan.

Onze laatste dag in Schotland, een korte stop bij Rosslyn Chapel. Het kerkje van de Da Vinci Code. Flink in de restauratiestijgers maar wel een bijzondere plek om het zo maar eens te zeggen.

De boot in Newcastle bereiken we natuurlijk op tijd. In bar weer en verbaasd kijken we elkaar aan: het is zomer en het hagelt? Met grote ogen kijken we op de motorkap... die wordt langzaam wit. Het is echt hagel...

Schotland, het was er prachtig: ruig, groen, varens en alle mogelijke soorten hei. Het heeft veel schapen en bijzondere koeien. De gebergtes zijn fraai gevormd, de whisky smaakt er heerlijk. De regen, wind en zon, het hoort er bij zullen we maar denken. Gezien het aantal millimeters regen kunnen we ons die sneeuwstokken op diverse plaatsen heel goed voorstellen! Ongekend dat het hier zo godvergeten verlaten kan zijn, we hebben het wel over Europa. Schotland: we zijn er niet voor het laatst geweest!

En die Neeps en Tatties? Groente en aardappelen!

